

Anders Dams eksempler med 20 såkaldte kursjusteringer og EMS-sammenbrud i begyndelsen af 1990'erne viser, at EMS-fastkurs-samarbejdet ikke var tilstrækkelig stærkt i lyset af de voksende kapitalbevægelser, og det derfor var nødvendigt med et stærkere valutasamarbejde. Den valutaaftale Danmark har i dag med ECB, er jo ikke stærkere end EMS-samarbejdet - snarere tværtimod. Mange af devalueringerne i EMS-samarbejdet har hverken været frivillige eller kontrollerede, men har været affødt af et spekulativt pres. I sådanne situationer reagerer finansielle markeder ofte ganske tilfældigt og skaber dermed unødigt ustabilitet. Devalueringer er derfor ikke længere at betragte som en mulighed, men derimod en risiko. Det viser også de danske erfaringer fra 1970'erne og 1980'erne, som vi stadig kan lære af.

Anders Dam nævner, at deltagelse i euroen betyder, at et beslutningsniveau (læs: pengepolitikken) løftes op over det danske Folketing. Det er imidlertid ikke Folketinget, der i dag fastlægger den danske pengepolitik. Det er Nationalbanken, og for at opretholde en stabil kronkurs »skygger« Nationalbanken den pengepolitik, der føres i euroområdet. Tværtimod betyder euroen jo, at Tyskland er gået med til at dele fastlæggelsen af pengepolitikken i Europa med de andre europæiske lande i modsætning til tidligere, hvor det kun var den tyske centralbank, der fastlagde renten. Man bør huske på, at ØMU'en i denne sammenhæng afspejler et kompromis, hvor Tyskland fik de andre europæiske landes tilslutning til genforeningen og ansvaret for fastlæggelsen af pengepolitikken i Europa blev delt med de andre lande.

Anders Dam nævner, at ingen af de nuværende eurolande har haft folkeafstemning om ØMU. Det forholder sig faktisk sådan, at Frankrig og Irland har afholdt folkeafstemning om tilslutning til Maastricht-Traktaten, som jo indeholder ØMU-projektet. Hertil kommer, at Finland og Østrig havde folkeafstemning i 1994 om tilslutning til EU, der også omfattede deltagelse i den fælles valuta. Alle disse afstemninger resulterede i et »ja«.

Det er korrekt, at Danmark er et af de rigeste lande i EU. Det betyder imidlertid ikke, at Danmark ikke vil høste økonomiske fordele af at være med i euroen. Vores velstand er ikke kommet på trods af de andre lande. Vores velstand er blandt andet et resultat af vores økonomiske samkvem med omverdenen, hvor over halvdelen af handlen sker med de andre EU-lande.

Eurodeltagelse vil understøtte dette økonomiske samarbejde og dermed styrke grundlaget for den danske beskæftigelse og velfærd. Samtidig er det ikke sådan, at små valutaområder har det højeste BNP. USA er et stort valutaområde, hvor BNP pr. indbygger er højere end f.eks. det danske.

Spm. nr. S 3752

Til økonomiministeren (6/9 2000) af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Vil ministeren erkende, at skatteekspert og professor i økonomi Gunnar Thorlund Jepsen argumenterer sagligt for sin modstand mod at indføre euroen i Danmark?«

Begrundelse

Professor i økonomi Gunnar Thorlund Jepsen holdt et spændende indlæg ved Folketingets Europaudvalgs store høring på Christiansborg fredag den 25. august 2000. Heri gennemhullede han mange af de påstande, som eurotilhængerne hyppigt benytter.

Svar (21/9 2000)

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Det er velkendt, at Gunnar Thorlund Jepsen er modstander af dansk eurodeltagelse. Gunnar Thorlund Jepsen argumenterer blandt andet ved at sige, at bortfaldet af valutariske hensyn kan risikere at føre til en letsindig finanspolitik, jf. Folketingets Europaudvalgs eurohøring den 25. august 2000.

Der er bred enighed om, at der bliver et større råderum for finanspolitikken. Det skyldes ikke mindst, som Thorlund Jepsen også nævner, at finanspolitikken ikke længere vil skulle underlægges hensynet til troværdigheden af fastkurspolitikken. Spørgsmålet er så, om et større råderum udgør et problem? Det er min vurdering, at det er en fordel, at Danmark får større finanspolitisk råderum. Samtidig udgør stabilitets- og vækstpacten og samarbejdet om de økonomiske politikker den mekanisme, der skal hjælpe til, at der i euroen ikke føres en letsindig finanspolitik.